

Ni havia una vegada un nen i una nena que es deien Hansel i Gretel. Vivien amb la seva mare i el seu pare als afores del bosc.

Hansel? Gretel? On sou?

Xxt!

Estem jugant a fet i amagar amb el nostre cosí, en Jack!

**En Jack? En Jack d'En Jack i la mongetera?
Ves-te'n d'aquí! Aquesta no és la teva història!**

Pff!
I què més!

Com que eren temps de molta fam i amb prou feines hi havia res per menjar, els pares d'en Hansel i la Gretel van traçar un pla malèfic per treure's de sobre els seus fills.

Gretel, que ens hauríem de preocupar?

I ara! Els papes ens estimen.

Al contrari, mainada. Sí que us hauríeu de preocupar.

Aquella tarda, el pare va portar els nens a les profunditats del bosc.

I ara, ens hauríem de preocupar?

Sí! Els vostres pares volen desempallegar-se de vosaltres!

No, Hansel. Només estem passejant, com fem cada dijous a la tarda.

Quan es va fer fosc, el pare va marxar corrents sense dir ni piu.
En Hansel i la Gretel començaven a tenir fred i gana.

Per sort, en Hansel havia deixat un caminet de molles de pa perquè
els guiés de tornada a casa.

Gretel,
tinc molt de
fred i molta
gana!

No t'amoinis,
Hansel. El papa
vindrà de seguida
amb menjar
i mantes, n'estic
segura.

Tens raó.
Els papas
ens estimen.

Ai, ja us planyo!

Molles de pa?
No n'he portat
pas, jo.

Són temps
de molta fam.
Si sobren molles
de pa ens les
mengem!

Qui guarda
molles de pa?

D'acord, deixem-ho estar!

Ara tinc gana!
Per què havies
de parlar de molles
de pa?